DİL BİLGİSİ: ŞART EDATLARI

قواعد: أدوات الشرط

Bir eylemin belli şartlarda meydana geleceğini ifade etmek için Arapçada bazı edatlar kullanılır ve bunlara "*şart edatları*" denir. Şart edatları daima cümlenin başında kullanılır. Şart edatlarının kullanılmış olduğu cümleler incelenecek olursa bunların aslında iki ayrı cümleden meydana geldiği görülür: Şart cümlesi ve cevap cümlesi.

1. Şart cümlesi: Şart edatından hemen sonra gelen ve eylemin meydana gelmesinin koşulu olan cümledir.
2. Cevap cümlesi: Şartın gerçekleşmesi durumunda ortaya çıkacak eylemi gösteren cümledir. Bu cümleye *cezâ cümlesi* de denir.

Şart edatları kendi içinde iki gruba ayrılır: Cezm eden şart edatları ve cezm etmeyen şart edatları. Şimdi bu edatları örneklerle tanıyalım:

Cezm Eden Şart Edatları

Bu edatlar, cümlenin hem şart kısmındaki, hem de cevap kısmındaki muzârî fiilleri, yani hem şart fiilini hem de cevap fiilini cezm ederler. Bu yüzden bunlar, iki muzârî fiili (şart fiilini ve cevap fiilini) cezm eden edatlar olarak da gruplandırılırlar. Bunlar her ne kadar iki muzârî fiili cezm eden edatlar olarak anılsa da, şart cümlelerinin şart bölümünde ve cevap bölümünde birden çok muzârî fiil bulunması durumunda onların hepsini de cezm ederler. Bu edatlar şunlardır:

إِنْ *Eğer, ola ki* anlamı ifade eder.

إِنْ تَقْرَأْ كَثيراً تَتَّسِعْ مَعْرِفَتُكَ. (Çok okursan, bilgin gelişir.)

Yukarıdaki cümlede (إِنْ) şart edatından sonra gelen (تَقْرَأْ) fiilinin meczûm olduğunu görüyorsunuz. Bu fiil şart cümlesinin fiilidir, yani şart fiilidir; cümlenin devamında yer alan ve cevap cümlesinin fiili olan (تَتَّسِعْ) fiilinin, yani cevap fiilinin de meczûm olduğuna dikkat ediniz.

Cevap Cümlesi	Şart Cümlesi	Şart Edatı
تَتَّسِعْ مَعْرِفَتُكَ	تَقْرَأْ كَثيراً	إِنْ

إِنْ تُطِعْ وَالِدَيْكَ تَنَلْ رِضَاهُما. (Anne-babana itaat edersen, onların rızasını elde edersin.)

إِنْ تَصْبِرْ وَتُثَابِرْ تَنَلْ مَا تَتَمَنَّاهُ. (Sabredip sebat gösterirsen, arzu ettiğin şeye kavuşursun.)

مَا : *Ne, her ne, her ne ise* anlamı ifade eder.

ما تَقْرَأْ يَنْفَعْكَ. (Ne okursan, sana yararlı olur.)

ما تَدَّخِرْهُ فِي الصِّغَرِ يَنْفَعْكَ فِي الْكِبَرِ.
(Küçükken biriktirip arttırdığın her şey büyüdüğünde sana fayda sağlar.)

ما تَكْتُمُوا فِي أَنْفُسِكُمْ يَعْلَمْهُ اللهُ. (İçinizde ne gizlerseniz, Allah onu bilir.)

مَنْ : *Kim, her kim, her kim ki* anlamı ifade eder.

مَنْ يَعْمَلْ سُوءاً يُجْزَ بِهِ. (Kim kötülük yaparsa cezasını/karşılığını görür.)

مَنْ يَكْثُرْ كَلاَمُهُ يَكْثُرْ مَلاَمُهُ.
(Kimin lafı çok olursa, eleştirilmesi de o kadar çok olur –çok konuşan çok eleştiri alır-.)

مَنْ يَحْفَظْ هذِهِ الْقَصِيدَةَ يَنَلْ جَائِزَةً. (Kim bu kasideyi ezberlerse, bir ödül elde edecek.)

مَتَى : *Ne zaman, her ne zaman* anlamı ifade eder.

مَتَى تَأْتُوا نُكْرِمْكُمْ. (Ne zaman gelirseniz gelin, sizi ağırlarız.)

مَتَى يَأْتِ الرَّبِيعُ يُزْرَعِ الْقُطْنُ. (Ne zaman bahar gelse, pamuk ekilir.)

أَيْنَ : *Nerede, her nerede, her neresi* anlamı ifade eder.

أَيْنَ يَكُنْ صَاحِبُ الْعِلْمِ يُكَرَّمْ. (İlim sahibi kişi nerede olursa olsun, saygı görür.)

أَيْنَ تَذْهَبوا نَذْهَبْ معكُمْ (Her nereye giderseniz, sizinle gideriz.)

إِذْمَا : إِنْ gibi *eğer, ola ki* anlamı ifade eder.

إِذْمَا تَأْتِ تَجِدْ مَا يَسُرُّكَ. (Gelecek olursan, seni sevindirecek şeyler bulursun.)

مَهْمَا : *Ne, her ne, ne olursa olsun* anlamı ifade eder.

مَهْمَا تَسْأَلْ نُجِبْ (Her ne sorarsan, cevaplarız.)

أَيَّانَ : *Ne zaman, her ne zaman* anlamı ifade eder.

أَيَّانَ تُسَاعِدِ الآخَرِينَ يُسَاعِدْكَ اللهُ.
(Ne zaman başkalarına yardım etsen, Allah da sana yardım eder.)

أَيْنَمَا : *Nerede, her nerede, neresi* anlamı ifade eder.

أَيْنَمَا تَكْثُرِ الْمَدَارِسُ تَقِلَّ الْجَرِيمَةُ. (Nerede okul sayısı artarsa, orada suç azalır.)

أَيٌّ : *Hangi, her hangi* anlamı ifade eder.

أَيَّ جِهَةٍ تَتَّجِهْ أَتَّجِهْ. (Hangi tarafa yönelirsen biz de oraya yöneliriz.)

أَيَّ يَوْمٍ تَصِلْ تَجِدْنِي فِي انْتِظَارِكَ. (Hangi gün gelirsen gel, beni seni bekler halde bulursun.)

أَنَّى : *Nereden, nasıl, ne suretle* anlamı ifade eder.

أَنَّى تَذْهَبْ أَلْحَقْ بِكَ. (Nereye gidersen, sana yetişirim.)

حَيْثُمَا : *Nereye, her nereye, her nerede* anlamı ifade eder.

حَيْثُمَا تَحُلَّ، تَحُلَّ السَّعَادَةُ وَتَزْدَنْ الحَيَاةُ.
(Sen nereye konarsan, oraya mutluluk konar ve yaşam süslenir.)

كَيْفَمَا : *Nasıl, nasıl olursa olsun* anlamı ifade eder.

كَيْفَمَا تَكُنْ يَكُنْ وَلَدُكَ. (Sen nasıl olursan, çocuğun da öyle olur.)

Aşağıdaki tabloyu inceleyiniz:

	Şartın Cevâbı Meczûm	Şart Fiili Meczûm	Cezm Eden Şart Edatı
Oturursan otururum.	أَجْلِسْ.	تَجْلِسْ	إِنْ
Neyi yersen yerim.	آكُلْ.	تَأْكُلْ	ما
Çalışan başarır.	يَنْجَحْ.	يَجْتَهِدْ	مَنْ
Ne zaman gidersen giderim.	أَذْهَبْ.	تَذْهَبْ	مَتى
Nereye giderseniz gideriz.	نَذْهَبْ.	تَذْهَبُوا	أَيْنَ
Eğer gelirsen bizi bulursun.	تَجِدْنا.	تَأْتِ	إِذْما
Ne yaparsan yaparız.	نَفْعَلْ.	تَفْعَلْ	مَهْما
Ne zaman okursan anlarsın.	تَفْهَمْ.	تَقْرَأْ	أَيَّانَ
Nereye gidersen onları bulursun.	تَجِدْهُمْ.	تَذْهَبْ	أَيْنَما
Nereyi ziyaret edersen seversin.	تُحِبَّ.	تَزُرْ	أَنَّى
Nerede yaşarsanız yaşarız.	نَسْكُنْ.	تَسْكُنُوا	حَيْثُما
Bana nasıl davranırsan sana öyle davranırım.	أُعامِلْكَ.	تُعامِلْني	كَيْفَمَا

أَيٌّ dışındaki şart edatlarının hepsi mebnîdir. Ancak أَيٌّ mu'rebdir. Yani damme ile merfû, fetha ile mansûb ve kesra ile mecrûr olur. Muzâf olarak gelir.

	Şartın Cevâbı Meczûm	Şart Fiili Meczûm		Cezm Eden Şart Edatı
Hangi kitabı okursan okurum.	أَقْرَأْ.	تَقْرَأْ	كِتابٍ	أَيَّ

Cezm eden şart edatları, iki muzâri fiili cezm eden edatlar olarak anılsa da şart ve cevap cümlesinde cezm edecekleri fiillerin sayısında bir sınırlama yoktur.

إِنْ تَدْرُسْ و تَجْتَهِدْ تَنْجَحْ و تَتَفَوَّقْ. (Çalışır ve gayret edersen başarır ve yükselirsin.)

Cezm eden şart edatlarından sonra her zaman muzâri fiiller gelmeyebilir. Fiillerden bir tanesi mâzî diğeri muzâri olabilir.

إِنْ جاءَ مُدرِّسُنا نَدْرُسْ. (Öğretmenimiz gelirse ders çalışırız.)

إِنْ اِجْتَهَدْتَ تَنْجَحْ. (Çalışırsan başarırsın.)

Bazen her iki fiil de mâzi olarak gelebilir.

مَنْ صَبَرَ ظَفَرَ. (Sabreden kazanır.)

إِنْ زُرْتَنا أَكْرَمْناكَ. (Bizi ziyaret edersen, sana ikram ederiz.)

Cezm eden şart edatlarından sonra gelen şart ve cevap cümlesindeki fiiller muzâri oldukları takdirde meczûm olurlar; mâzi oldukları zaman ise mahallen meczûm olurlar. Çünkü mâzî fiiller mebnîdir.

dikkat

Ecvef fillerin gerek üçlü (sülâsî) ve gerekse artırılmış (mezîd) muzâri kiplerinde ikil, eril çoğul ve 2. şahıs muhataba hariç, diğer şahıslarda cezm durumunda illetli olan ‘aynu'l-fiil yani orta kök harfi düşer. Hatırlanacağı üzere sükûn ile harekeli iki harf yan yana geldiğinde illetli olan düşer.

Meczûm Mezîd Ecvef Fiile Örnek

إِنْ يُرِدْ	يُرِيدُ
إِنْ يُرِيدَا	يُرِيدَانِ
إِنْ يُرِيدُوا	يُرِيدُونَ
إِنْ تُرِدْ	تُرِيدُ
إِنْ تُرِيدَا	تُرِيدَانِ
إِنْ تُرِيدُوا	تُرِيدُونَ
إِنْ تُرِيدي	تُرِيدِينَ
إِنْ أُرِدْ	أُرِيدُ
إِنْ نُرِدْ	نُرِيدُ

Meczûm Sulâsî Ecvef Fiile Örnek

إِنْ يَقُلْ	يَقُولُ
إِنْ يَقُولاَ	يَقُولاَنِ
إِنْ يَقُولُوا	يَقُولُونَ
إِنْ تَقُلْ	تَقُولُ
إِنْ تَقُولاَ	تَقُولاَنِ
إِنْ تَقُولُوا	تَقُولُونَ
إِنْ تَقُولِي	تَقُولِينَ
إِنْ أَقُلْ	أَقُولُ
إِنْ نَقُلْ	نَقُولُ

Nâkıs fillerin gerek üçlü (sülâsî) ve gerekse artırılmış (mezîd) muzâri kiplerinde ikil, eril çoğul ve 2. şahıs muhataba hariç, diğer şahıslarda cezm durumunda illetli olan lâmu'l-fiil yani son kök harfi düşer.

Meczûm Mezîd Nâkıs Fiile Örnek

إِنْ يَلْتَقِ	يَلْتَقِي
إِنْ يَلْتَقِيا	يَلْتَقِيانِ
إِنْ يَلْتَقُوا	يَلْتَقُونَ
إِنْ تَلْتَقِ	تَلْتَقِي
إِنْ تَلْتَقِيا	تَلْتَقِيانِ
إِنْ تَلْتَقُوا	تَلْتَقُونَ
إِنْ تَلْتَقِي	تَلْتَقِينَ
إِنْ أَلْتَقِ	أَلْتَقِي
إِنْ نَلْتَقِ	نَلْتَقِي

Meczûm Sulâsî Nâkıs Fiile Örnek

إِنْ يَرْمِ	يَرْمِي
إِنْ يَرْمِيا	يَرْمِيانِ
إِنْ يَرْمُوا	يَرْمُونَ
إِنْ تَرْمِ	تَرْمِي
إِنْ تَرْمِيا	تَرْمِيانِ
إِنْ تَرْمُوا	تَرْمُونَ
إِنْ تَرْمِي	تَرْمِينَ
إِنْ أَرْمِ	أَرْمِي
إِنْ نَرْمِ	نَرْمِي

Cezm Etmeyen Şart Edatları

إِذَا : Hem bir şart edatı, hem de zaman zarfıdır:

﴿إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾

(Kendisine ayetlerimiz okunduğunda, "eskilerin masalları" der-. *Kalem Sûresi*, 15)

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ﴾

(Kıyamet koptuğu zaman, onu inkâr edecek kimse yoktur. *Vâkıa Sûresi*,1-2)

لَوْ : Cezm eden edatlardan إِنْ edatıyla eş anlamlıdır; ancak genellikle geçmiş zaman ile kullanılır. Cevabının başına tekîd amacıyla bir *lâm* harfi gelebilir:

لَوْ كُنْتُ غَنِيّاً لَبَنَيْتُ مَدَارِسَ. (Zengin olsaydım okullar yapardım.)

﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾

(Şayet biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, onu Allah korkusundan titremiş ve param-parça olmuş görürdün. *Haşr Sûresi,* 21)

لَوْ لَمْ يُوجَدِ التَّعَبُ لَمَا كَانَتْ لِلرَّاحَةِ لَذَّةٌ. (Eğer yorgunluk olmasaydı, rahatlığın da tadı olmazdı.)

لَوْلاَ : *Eğer olmasaydı* anlamındadır:

لَوْلاَ الْعِلْمُ لَسَادَ الْجَهْلُ. (İlim olmasaydı cehalet yayılırdı.)

لَوْمَا : لَوْلاَ ile aynı anlamdadır:

لَوْمَا الْعِلاَجُ لَهَلَكَ الْمَرِيضُ. (İlaç olmasaydı hasta perişan olurdu.)

Bu edat, bazen teşvik ve özendirme amacıyla kullanılır:

لَوْمَا أَكْرَمْتَ الضَّيْفَ. (Misafire ikram etsen.)

Not: Cezm etmeyen ve isim olan şart edatları إذا، لَمَّا، كُلَّما zarf anlamı ifade ederler ve kendilerinden sonra gelen fiilin (zaman) zarfı olurlar.

لَمَّا : عِنْدَمَا ile eş anlamlıdır. Muzâri fiilin başına gelip onu cezm eden ve söz konusu eylemin henüz meydana gelmediğini belirten لَمَّا'dan ayırt edilmelidir.

لَمَّا تَخَرَّجَ مِنَ الْكُلِّيَّةِ بَدَأَ يَعْمَلُ فِي شَرِكَةٍ أَجْنَبِيَّةٍ.
(Fakülteden mezun olunca, yabancı bir şirkette çalışmaya başladı.)

كُلَّمَا : *her –inde, ne zaman –se/ıysa* anlamı ifade eder.

كُلَّمَا زُرْتُهُ وَجَدْتُهُ مَشْغُولاً. (Onu ne zaman ziyaret ettiysem meşgul buldum.)

بَيْنَمَا : *-iken, bu arada, bu meyanda, bu sırada* anlamları ifade eder:

بَيْنَمَا أَنَا سَائِرٌ رَأَيْتُ حَادِثاً فِي الطَّرِيقِ. (Yolda yürürken, bir kazaya şahit oldum.)

بَيْنَا : بَيْنَمَا ile yakın anlam taşımakla birlikte biraz daha sürpriz dolu, beklenmedik olayları da ifade etmede kullanılır.

بَيْنَا نَحْنُ نُنَاقِشُ الْمَوْضُوعَ أَعْلَنَ رَئِيسُ الْجَلْسَةِ تَأْجِيلَ الاِجْتِمَاعِ.
(Tam konuyu görüşüyor/tartışıyor iken oturum başkanı toplantının ertelendiğini açıkladı.)

عِنْدَمَا : *-iken, -inde, olduğunda* anlamları ifade eder:

عِنْدَمَا بَدَأْتُ المدرسة الإِبْتِدَائِيَّةَ كُنْتُ فِي السَّادِسِ مِنَ الْعُمْرِ.
(İlkokula başladığımda altı yaşındaydım.)

حِينَمَا : عِنْدَمَا ile eş anlamlıdır:

حِينَمَا عَادَ إِلَى الْبَيْتِ وَجَدَ صَدِيقَهُ يَنْتَظِرُهُ.
(Eve döndüğünde, arkadaşını kendisini bekler halde buldu.)

Bir zarf edatı olarak cümle ortasında da gelebilir:

سَيَأْخُذُ جَائِزَتَهُ حِينَمَا يَعُودُ. (Döndüğünde, ödülünü almış olacak.)

Aşağıdaki tabloyu inceleyiniz:

	Şartın Cevâbı	Şart Fiili	Cezm Etmeyen Şart Edatı
Çalışırsa başarır.	نَجَحَ.	دَرَسَ	إذا
Çalışsaydı başarırdı.	نَجَحَ.	دَرَسَ	لَوْ

dikkat

Şart edatlarından “إِنْ إِذْما لَوْ لولا لوما” dışında kalanların hepsi isimdir. İsim olan şart edatları cümlede yerine göre mubteda, mef ‘ûlun bih gibi bir öge olarak görev alabilirler. Ancak bu şart edatları yani “إِنْ إِذْما لَوْ لولا لوما” harftir. Harfler cümlede herhangi bir öge olarak görev yapmazlar. Bir başka ifade ile irâbdan mahalleri yoktur.

İrâb Örnekleri

Şimdi aşağıdaki cümlelerin irâblarını yaparak, öğrenmiş olduğumuz konuları pekiştirelim.

مَنْ يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ فِي حَياتِه. (Kim çalışırsa, hayatında başarılı olur.)

مَنْ : Cezm eden şart edatı. Mubteda, mahallen merfû, çünkü sükûn üzere mebnî.

يَجْتَهِدْ : Şart fiili. (مَنْ) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (هو).

يَنْجَحْ : (مَنْ) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, çünkü şartın cevabı, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (هو).

فِي : Harf-i cer

حَياتِه : (حياةِ) mecrûr, cer alâmeti sondaki kesra, aynı zamanda muzâf, (ه) bitişik zamir, muzâfun ileyh, mahallen mecrûr.

يَجْتَهِدْ يَنْجَحْ فِي حَياتِه : Şart ve cevap cümlesi mubtedânın haberi, mahallen merfû.

﴿مَنْ يَتَّقِ اللهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً.﴾

(Kim Allah’a karşı gelmekten sakınırsa Allah ona bir çıkış yolu açar: *Talâk Suresi, 2*)

مَنْ : Cezm eden şart edatı. Mubteda, mahallen merfû, çünkü sükûn üzere mebnî.

يَتَّقِ : Şart fiili. (مَنْ) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, cezm alâmeti sonundaki *yâ* harfinin düşürülmesi çünkü nâkıs fiil. Fâili gizli zamir olan (هو).

اللهَ : Lafz-ı Celâl. Mef‘ûlun bih mansûb, nasb alâmeti sondaki fetha.

يَجْعَلْ : (مَنْ) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, çünkü şartın cevabı, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (هو).

لَهُ : (ل) harf-i cer, (ه) mahallen mecrûr bitişik zamir.

مَخْرَجاً : (يَجْعَلْ) fiilinin mef‘ûlun bihi, mansûb, nasb alâmeti sondaki fetha.

يَتَّقِ اللهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً : Şart ve cevap cümlesi mubtedânın haberi, mahallen merfû.

مَا تُضَيِّعْ مِنْ وَقْتِكَ تَنْدَمْ عَلَيْهِ. (Kaybetiğin zamana pişman olursun.)

ما : Cezm eden şart edatı. Mef'ûlun bih, mahallen mansûb.

تُضَيِّعْ : Şart fiili. (مَا) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (أَنْتَ).

مِنْ : Harf-i cer

وَقْتِكَ : (وَقْتِ) mecrûr, aynı zamanda muzâf, (كَ) muzâfun ileyh, mahallen mecrûr, çünkü zamir.

تَنْدَمْ : (مَا) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, çünkü şartın cevabı, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (أَنْتَ).

عَلَيْهِ : (عَلَى) harf-i cer, (ه) mahallen mecrûr bitişik zamir.

أَيَّ كِتابٍ تَقْرَأْ أَقْرَأْ. (Hangi kitabı okursan okurum.)

أَيَّ : Cezm eden şart edatı. Mef 'ûlun bih, mansûb, nasb alâmeti sondaki fetha. Aynı zamanda muzâf.

كِتابٍ : Muzâfun ileyh, mecrûr, cer alâmeti sondaki fetha.

تَقْرَأْ : Şart fiili. (أَيَّ) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (أَنْتَ).

أَقْرَأْ : (أَيَّ) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, çünkü şartın cevabı, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (أَنا).

إِنْ أَهْمَلْتَ واجِباتِكَ تَنْدَمْ. (Ödevlerini ihmal edersen pişman olursun.)

إِنْ : Cezm eden şart edatı. Harf olduğu için irâbdan mahalli yoktur.

أَهْمَلْتَ : Şart fiili. (إِنْ) şart edatı dolayısıyla mahallen meczûm mâzî fiil. Fâili bitişik özne zamiri olan (تَ) mahallen merfû.

وَاجِباتِكَ : (وَاجِباتِ) mef 'ûlun bih mansûb, nasb alâmeti sondaki kesra, çünkü düzenli dişil çoğul, aynı zamanda muzâf, (كَ) muzâfun ileyh, mahallen mecrûr bitişik zamir.

تَنْدَمْ : (إِنْ) şart edatı dolayısıyla meczûm muzâri fiil, çünkü şartın cevabı, cezm alâmeti sondaki sükûn. Fâili gizli zamir olan (أَنْتَ).

لَوْ أَرَدْتَ لَأَكْرَمناكَ. (İsteseydin sana ikramda bulunurduk.)

لَوْ : Cezm etmeyen şart edatı. Harf olduğu için irâbdan mahalli yoktur.

أَرَدْتَ : Şart cümlesinde yer alan mâzî fiil (şart fiili), ikinci tekil şahıs, eril. Fâili bitişik özne zamiri olan (تَ) mahallen merfû.

لَأَكْرَمناكَ : (لَ) cevap harfi, (أَكْرَمنا) mâzî fiil, birinci çoğul şahıs, fâili bitişik özne zamiri olan (نا) mahallen merfû, (كَ) mef'ûlun bih mahallen mansûb bitişik zamir. (لَأَكْرَمناكَ) cümle olarak şartın cevâbı.

Öğrenme Çıktısı

2 Arapça şart edatlarını cümle içinde kullanabilme becerisi kazanabilme

Araştır/ Tekrarla 2

"إِنْ تَكْثُرْ الْمَدَارِسُ يَنْتَشِرْ التَّعْلِيمُ."
cümlesinin irâbını yapınız.

İlişkilendir/ Karşılaştır

Kur'ân-ı Kerîm'in "İsrâ Sûresi" 7, "Zilzâl Sûresi" 7. âyet-i kerimelerinde geçen şart edatlarını tespit ediniz.

Anlat/ Paylaş

Öğrendiğiniz şart edatlarını Arapça bilen arkadaşlarınızla birlikte cümle içinde çalışınız.